

Sestra Františka Martinková

Fany sa narodila v Košiciach v roku 1988 do rozrastajúcej sa rodinky ako druhá zo siedmich detí. Na svojich rodičoch si váži ich odvahu, obetavosť, vernosť a vytrvalosť aj v náročnejších chvíľach. Ale tiež aj pracovitosť a jednoduchú múdrosť podfarbenú zmyslom pre humor, ktorá prispela k tomu, aby zo siedmich trpaslíkov mohlo vyrásť sedem statočných. Svojich súrodencov, každého zvlášť, ale i všetkých spolu vníma ako veľký dar. Zažili spolu veľa pekných chvíľ plných hier, výletov, rozhovorov, žartov, spoločnej práce a radosti. Ostávajú pre ňu vždy oporou vo viere i v živote. Rodina jej dala možnosť zakúsiť, aké je krásne mať rád toho druhého, hoci to nie je vždy jednoduché a niekedy je potrebné aj odpustiť a prijať odpustenie.

Veľa pekných spomienok a darov si nesie aj zo štúdia na Gymnázium sv. Tomáša Akvinského v Košiciach a potom aj na Prešovskej Univerzite, kde študovala odbor Učiteľstvo pre primárne vzdelávanie a etopédiu. Vďaka viacerým spolužiakom a učiteľom, školským aj mimoškolským aktivitám rástla v osobnom i duchovnom živote. Spoznávala krásu priateľstva aj s ľuďmi, ktorí majú odlišné názory a spôsob života, no boli pre ňu nenahraditeľným darom a oporou.

Veľa pre ňu znamenalo aj animátorstvo na sídlisku KVP, Luníku 9, či misijné dobrovoľníctvo VIDES. Cez túto činnosť čoraz viac objavovala, že čím viac daruje, tým viac sa cíti obdarovaná. Priateľstvá medzi spoluanimátormi, deťmi zo stretiek či táborov, radosť, bohatstvo chudoby a krása jednoduchosti, rodinnosť v saleziánskom prostredí, ... to všetko a ešte viac jej otváralo srdce pre Toho, ktorý ju už dlho volal prijať Jeho ako dar a stať sa s Ním darom pre iných.

Po skončení vysokej školy teda požiadala o vstup do aspirantátu, kde v komunite so sestrami a dievčatami objavovala ďalšiu rodinu. Po dvoch rokoch formácie v Trnave a dvojročnom noviciáte v Šamoríne, zložila 5. augusta 2015 prvé rehoľné sľuby ako sestra saleziánka.

Potom pôsobila 3 roky v Nitre, v rómskej osade na Orechovom Dvore. Odnáša si odtiaľ vzácne spomienky na krásne spoločenstvo v komunite, ale aj medzi kolegami v práci. Je vdáčna za možnosť spolupracovať so sestrami z inej rehole, za vzťahy s laikmi z farnosti Klokočina a animátormi, ktorí pravidelne pomáhali na táboroch pre deti z osady. Ľudia z Orechovho dvora navždy ostanú v jej srdci.

Ďalšie 3 roky strávila v Dubnici nad Váhom. Učila tu v prípravnom ročníku na Cirkevnej škole a tiež pracovala aj v SCVČ Laura. Spoznala tak medzi deťmi, mladými, animátormi, kolegami a rodičmi viacero vzácných, pritom niekedy nenápadných osôb. Krásne spomienky má na stretká Crazy girls a Svetielkové Raketky. Dubnica pre ňu ostáva symbolom otvoreného srdca, ochotného prijať každého a pomôcť, kde treba, ale tiež aj spomienkou na silu spoločnej modlitby a dôveru dubnickej Panny Márie. Od augusta 2021 patrí do komunity v Rožňave, kde bude pracovať v Centre pre deti a rodiny.

Dnes, plná vdáčnosti za všetkých a všetko, čo jej Pán Boh daroval a cez čo ju viedol, túži povedať svoje „áno“ navždy Jeho Láske zložením večných sľubov.